

KOHTUOTSUS

EESTI VABARIIGI NIMEL

Kohus	Viru Ringkonnakohus
Kohtukoosseis	Anne PALMISTE, Maarika KUUSK, Olev MIHKELSON
Otsuse avalikult teatavaks- tegemise aeg ja koht	24.10.2008 Jõhvi
Tsiviilasja number	2-04-351
Tsiviilasi	OÜ Rõivas IP hagi Oksana TIHHONOVA vastu töövaidluses
Vaidlustatud kohtulahend	Viru Maakohtu 06.02.2008 otsus
Kaebuse esitaja ja kaebuse liik	Oksana TIHHONOVA apellatsioonkaebus
Menetluse liik	Kirjalik menetlus, 08.10.2008
Menetlusosalised ja nende esindajad	Apellant Oksana TIHHONOVA (isikukood xxxxxxxxxxxxx, elukoht XXXX XXX x-xx, Sillamäe linn Ida-Virumaa) Vastustaja OÜ Rõivas IP (registrikood 10157990, asukoht Tškalovi 19 Sillamäe linn Ida-Virumaa), seaduslik esindaja Pjotr PETROV, lepinguline esindaja Marina DUBOVSKAJA
RESOLUTSIOON	Viru Maakohtu 06.02.2008 otsus tsiviilasjas nr.2-04- 351 jätta muutmata. Oksana TIHHONOVA apellatsioonkaebus jätta rahuldamata. OÜ Rõivas IP taotlus apellatsioonimenetluse kohtukulude hüvitamiseks jätta rahuldamata.
Edasikaebamise kord	Kohtuotsuse peale võib esitada kassatsioonkaebuse Riigikohtule 30 päeva jooksul kohtuotsuse kassaatorile kättetoimetamisest alates, kuid mitte pärast viie kuu möödumist ringkonnakohtu otsuse avalikult teatavakstegemisest.

Vastavalt Tsiviilkohtumenetluse seadustiku §218 lg.3 saab menetlusosaline teha Riigikohtus menetlustoiminguid, esitada kassatsioonkaebust, avaldusi ja taotlusi üksnes vandeadvokaadi vahendusel.

Vastavalt Tsiviilkohtumenetluse seadustiku §671 lg. 5 tuleb kassatsioonkaebuses märkida, kas kassaator soovib asja arutamist kohtuistungil. Vastasel juhul loetakse, et ta on nõus asja lahendamisega kirjalikus menetluses.

Asjaolud ja menetluse varasem käik

Hageja OÜ Rõivas IP esitas 13.04.2004 Narva Linnakohtule hagiavalduse kostja Oksana Tihhonova vastu, milles palus tunnistada, et hageja ei pidanud kostja lõpparvet kinni ja ei ole seega kohustatud kostjale välja maksma hüvitist summas 2480 krooni lõpparve väljamaksmisega viivitamise eest. Samuti palus hageja kostjalt välja mõista kohtukulud.

Hagiavalduse kohaselt töötas kostja hageja juures perioodil 15.12.1998 – 23.01.2004. Töölepinguga oli ette nähtud, et palka maksti ettevõtte kassas. Tööleping kostjaga lõpetati 23.01.2004 Töölepingu seaduse §76 alusel ja samal päeval arvestati välja lõpparve, millele kostja järgi ei tulnud. 28.01.2004 saatis hageja kostjale teate, milles palus lõpparvele järgi tulla, kostja ei tulnud, vaid pöördus Töövaidluskomisjoni. Alates 23.01.2004 oli kostja lõpparve summa 4287,40 krooni deponeeritud ettevõtte kassas. Töövaidluskomisjoni otsusega rahuldati kostja taotlus ka lõpparve kinnipidamisega viivitamise eest ühe kuupalga nõudes. Antud juhul oli ettevõtte raha arvestanud õigeaegselt, kuid kostja ei ilmunud sellele järele ja kuritarvitas oma õigusi.

Kostja oma 14.06.2004 kirjalikus vastuses hagi ei tunnistanud ja märkis, et on peale 23.01.2004 käinud korduvalt hageja kassas lõpparve raha saamiseks. Hageja viivitas lõpparve tasumisega.

Maakohtu otsus

Viru Maakohtu 06.02.2008 otsusega hagi rahuldati, tunnustati hageja õigust mitte maksta kostjale lõpparve kinnipidamise eest hüvitist summas 2480 krooni ning kostjalt mõisteti hageja kasuks välja kohtukulude katteks 1087 krooni.

Kohtuotsuse kohaselt mõisteti Ida-Virumaa Tööinspektsiooni Jõhvi Töövaidluskomisjoni 16.03.2004 otsusega hagejalt kostja kasuks saamata jäänud lõpparve, s.h. saamata jäänud 2003.a. detsembrikuu palk 977,80 krooni, viivis sellelt 34,20 krooni, 2004.a. jaanuarikuu palk 977,80 krooni, viivis sellelt 34,20 krooni, 2004.a. jaanuarikuu palk 1889,50 krooni, hüvitis kasutamata puhkuse eest 2598,10 krooni ja hüvitis Töölepingu seaduse §119 lg.2 alusel 2480 krooni, kokku 7979,60 krooni. Viivitamatult täitmisele kuulus palk 2 kuupalga osas, s.o. summas 2867,30 krooni. Kostja nõue kasutamata puhkusehüvitise osas jäeti rahuldamata.

Hageja vaidlustas töövaidluskomisjoni otsuse temalt kostja kasuks lõpparve kinnipidamise eest hüvitise 2480 krooni väljamõistmise osas, ülejäänud osas töövaidluskomisjoni otsust vaidlustatud ei ole.

Vastavalt Töölepingu seaduse §74 lg.2 on tööandja kohustatud töötajale maksuma lõpparve töölepingu lõpetamise päeval. Kui töötaja töölepingu lõpetamise päeval lõpparvet vastu ei võtnud, on tööandja kohustatud maksuma töötajale lõpparve 5 kalendripäeva jooksul, arvates nõude esitamisele järgnenud päevast. Palgaseaduse §32 lg.1 kohaselt on tööandja kohustatud töölepingu lõppemise päeval töötajale maksuma kõik tööandjalt saada olevad summad. Lõpparve maksmisega viivitamise korral tööandja süül maksab viimane töötajale hüvitist Töölepingu seaduse §119 lg.2 ettenähtud ulatuses. Pooled ei vaidle, et töölepingu lõpetamise päeval 23.01.2004 ei olnud kostja töö. Pooled ei vaidle ka selle üle, et kostja sai hageja 28.01.2004 kirja kätte. Samuti ei ole poolte vahel vaidlust selle üle, et palka maksti hageja kassast. Kohtule esitatud kassa väljamineku orderi kohaselt oli kostjal saadaolev lõpparve summa deponeeritud hageja kassas. Kostja väited selle kohta, et ta käis korduvalt hageja kassas koos tunnistajatega lõpparve raha saamas, kohtus tõendamist ei leidnud. Tunnistaja S.P. ütlustel kostja lõpparve raha järgi ei tulnud. Tunnistaja O.Z. ei tea, kas peale tööraamatu kättesaamist kostja läks kassasse. Tunnistaja R.K. ei tea lõpparve maksmisest kostjale midagi. Tunnistajate V.A. ja E.P. ütlustel ootasid nad kostjat, kuid koos lõpparve järel kabinetis ei käinud, kelle juures kostja üldse käis, tunnistajad ei tea.

Kohus leidis, et seega ei ole leidnud tõendamist, et hageja oleks süüliselt viivitanud kostjale lõpparve maksmisega, mistõttu hagi kuulus rahuldamisele. Kuna kohus hagi rahuldab, siis on põhjendatud välja mõista kostjalt hageja kasuks tasutud riigilõivu katteks 280 krooni, õigusabikulud 120 krooni ja tunnistajatasu 687 krooni, kokku 1087 krooni.

Apellatsioonkaebuse nõue ja põhjendused

Kostja oma 06.03.2008 apellatsioonkaebuses palub maakohtu otsus tühistada ja teha uus otsus.

Apellatsioonkaebuse kohaselt ei arvestanud kohus asjaolu, et kõik tunnistajad töötavad hageja alluvuses ja ei hakka kunagi tema vastu tunnistama. Hagejal on kindlalt väljakujunenud praktika, mille kohaselt ta sunnib töötajaid ähvardustega täieliku lõpparve summa eest alla kirjutama, kusjuures samas peab ta lõpparve väljamaksmisel omavoliliselt olulise summa kinni. Sellel põhjusel keeldus kostja hageja kassas enne raha kättesaamist alla kirjutamast. Sama olukord kordus veel mitu korda ka siis, kui kassaruumis viibis koos kostjaga ka tunnistaja L. ja kui kassa juures ootas kostjat tunnistaja P. Kostja palus raha üle kanda tema arveldusarvele. Hageja, kinnitades, et ta ei teadnud kostja arveldusarve numbrit, valetab ja üritab kohust eksitada. Asja materjalides on olemas kostja töövõimetuslehtede koopiad, kus on kirjas ka arveldusarve number.

Kostja leiab, et kohus jättis tema tõendid ja töövaidluskomisjoni otsuse analüüsimata ja ei andnud neile oma hinnangut.

Kostja palus ringkonnakohtus tunnistajana üle kuulata A.L.

Vastus kaebusele

Hageja oma 28.04.2008 kirjalikus vastuses apellatsioonkaebusele palub jätta see rahuldamata ja menetluskulud kostja kanda.

Vastuse kohaselt ei tööta tunnistaja R.K. juba ammu hageja juures, kohus kuulas üle ja hindas ka kostja tunnistajaid – A. ja P.

Apellatsioonkaebuse väited väljakujunenud praktika kohta hageja juures on paljasõnalised ja tõendamata, mistõttu maakohus õigesti ei võtnud neid väited otsuse tegemisel arvesse.

Hageja ja kostja vahel sõlmitud töölepinguga oli ette nähtud, et palka maksti ettevõtte kassas. Selle olukorraga nõustus ka kostja ja kunagi ei taotlenud, et lõpparve tuleb talle üle kanda tema pangakontole. Töölepingu lõpetamisel oli lõpparve välja arvestatud ja deponeeritud hageja kassas. Palgaseaduse §32 lg.1 kohast nõuet ei ole kostja esitanud.

Pangakontole kantakse töötajate palk üle ainult töötaja isikliku avalduse alusel, kus on ära näidatud ka pangakonto number. Mingitest muudest dokumentidest hageja seda ei otsi.

Viru Ringkonnakohtu 28.07.2008 määrusega jäeti kostja taotlus tunnistaja A.L. ülekuulamiseks rahuldamata.

Ringkonnakohtu otsuse põhjendused

Ringkonnakohus, tutvunud käesoleva tsiviilasja materjalidega, leidis, et maakohtu otsus on seaduslik ja põhjendatud ning apellatsioonkaebuse väited ei anna alust selle tühistamiseks.

Käesolevas tsiviilasjas on hageja esitanud maakohtule hagi kostja vastu, et tunnustada hageja õigust mitte maksta kostjale lõpparve kinnipidamise eest hüvitist summas 2480 krooni.

Maakohtu otsusega hagi vaidlustatavas osas rahuldati.

Ringkonnakohus leiab, et maakohtu järeldused selle kohta, et hagi kuulub rahuldamisele, on kooskõlas seaduste ja asjas olevate tõenditega, sealhulgas hageja kirjaga kostjale (t.l.4), hageja kassa väljamineku orderiga summa deponeerimise kohta (t.l.7), tunnistajate O.Z. (t.l.60-61), S.P. (t.l.62-63), R.K. (t.l.64-65), V.A. (t.l.66-67) ja E.P. (t.l.68-69) ütlustega.

Kuna ringkonnakohus nõustub maakohtu otsuse põhjendustega, ei pea ta seetõttu vastavalt Tsiviilkohtumenetluse seadustiku §654 lg.6 neid põhjendusi oma otsuses kordama.

Vastuseks apellatsioonkaebuse väidetele märgib ringkonnakohus järgmist.

Apellatsioonkaebuse väited selle kohta, et maakohus ei arvestanud, et kõik tunnistajad töötavad hageja alluvuses, ei ole õige. Maakohtu 17.01.2008 istungi protokollist (t.l.56-69) nähtub, et vaid kaks tunnistajat (O.Z. ja S.P.) töötavad hageja firmas, teised tunnistajad mitte (R.K. - OÜ Strons PV, V.A. – Narva karjäär, E.P. – OÜ Mannavaht). Lisaks sellele peab ringkonnakohus vajalikuks rõhutada, et kõik 5 tunnistajat on

hoiatatud vastutusest teadvalt valeütluste andmise või seadusliku aluseta ütluste andmisest keeldumise eest karistusseadustiku §318 ja §320 järgi (t.l.60, 62, 64, 66, 68), mistõttu puudus maakohtul ja puudub ka ringkonnakohtul alus antud ütlusi mitte usaldada.

Apellatsioonkaebuse väited, mis puudutavad väidetavat väljakujunenud praktikat hageja juures, on paljasõnalised ja tõendamata.

Apellatsioonkaebuse väide, et kostja palus hagejal kanda raha üle tema arveldusarvele, on tõendamata ja ei anna alust maakohtu otsuse tühistamiseks. Vastavalt Palgaseaduse §31 lg.3 on tööandja kohustatud töötaja kirjaliku avalduse alusel palga või selle osa üle kandma töötaja poolt näidatud pangakontole. Seega on rahasummade töötaja pangakontole ülekandmise aluseks nõutav töötaja kirjalik avaldus. Käesoleva tsiviilasja materjalidest ei nähtu, et kostja oleks lõpparve summade ülekandmiseks oma pangakontole hagejale kirjalikku avaldust esitanud. Seega – ilma töötaja kirjaliku avalduseta puudus hagejal raha ülekandmiseks seaduslik alus.

Apellatsioonkaebuse väitega, et maakohus jättis hindamata kostja tõendid ja töövaidluskomisjoni otsuse, ringkonnakohus ei nõustu ja leiab, et maakohus on oma otsuse tegemisel lähtunud kõigist Tsiviilkohtumenetluse seadustiku §230 ja §232 ettenähtud nõuetest ning maakohtu otsus vastab Tsiviilkohtumenetluse seadustiku §442 sätetele. Lisaks märgib ringkonnakohus, et maakohus ei pidanudki hindama kogu töövaidluskomisjoni otsust, kuna hageja vaidlustas selle vaid osaliselt, lõpparve kinnipidamise eest hüvitise summas 2480 krooni nõudes. Selles osas on maakohus töövaidluskomisjoni otsust hinnanud ja oma järeldusi otsuses põhjendanud.

Ülaltoodu alusel tuleb maakohtu otsus jätta muutmata ja apellatsioonkaebus rahuldamata.

Vastuses apellatsioonkaebusele on hageja esitanud taotluse, milles palub kostjalt välja mõista hageja menetluskulud.

Hagi antud asjas on maakohtusse esitatud 13.04.2004.

Vastavalt 01.01.2006 jõustunud Tsiviilkohtumenetluse seadustiku ja Täitemenetluse seadustiku rakendamise seaduse §3 kohaldatakse enne nimetatud seaduse jõustumist alustatud menetluse puhul menetluskulude jaotamisele ja nende kindlaksmääramisele seni kehtinud Tsiviilkohtumenetluse seadustikus sätestatud.

Vastavalt kuni 01.01.2006 kehtinud Tsiviilkohtumenetluse seadustiku §60 lg.1 mõistab kohus poole taotlusel, kelle kasuks on otsus tehtud, teiselt poolelt selle poole kasuks välja vajalikud ja põhjendatud kohtukulud, vastavalt sama sätte lg.3 kui pool ei ole esitanud enne kohtuvaidlusi kohtule kohtukulude nimekirja ja kuludokumente, ei ole tal õigust kulude hüvitamist nõuda, vastavalt sama sätte lg.8 apellatsioonimenetluse kohtukulud jaotab ringkonnakohus nimetatud paragrahvi lg.1-7 nimetatud alustel.

Kuna antud asjas ei ole hageja vastusele kohtukulude nimekirja ja kuludokumente lisanud, jääb hageja taotlus kohtukulude hüvitamiseks vastavalt kuni 01.01.2006 kehtinud Tsiviilkohtumenetluse seadustiku §60 lg.3 rahuldamata.

Ringkonnakohus juhindus otsuse tegemisel eeltoodust ja Tsiviilkohtumenetluse seadustiku §651, §652, §654, §657 lg.1 p.1, §668 ja §670.

Anne PALMISTE

Maarika KUUSK

Olev MIHKELSON